

Συμπεράσματα "Ενημερωτική Δελτία"
της Κ.Ο. της Ν.Δ για την οικονομία.

Λεξιλόγιο συνηρημένο και αριθμοί
που έχουν απηχθεί από επίσημα
στοιχεία (ωρίως Τρ. της Ελλ.)

Προχώρησε ο Κ.Μητσόκας και
μοιράστηκε πριν λίγα μέρες.

Μ. Παλαμνιτρίων
18. XII. 85

ΙΧ. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Το ερώτημα που πλανάται στη σκέψη πολλών ελλήνων, είναι πως προβλέπεται να διαμορφωθούν τα μακρομεγέθη της ελληνικής οικονομίας, μετά τα μέτρα λιτότητας της 11ης Οκτωβρίου και την δημοσιονομική πολιτική που υιοθετήθηκε με τον κρατικό προϋπολογισμό του 1986. Τα υπάρχοντα δεδομένα, οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο κύριος κυβερνητικός στόχος της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας μέχρι το τέλος του 1987, ώστε η αναπτυξιακή της πορεία στη συνέχεια να είναι σταθερή και ανοδική, φαίνεται απλώς νοερές σκέψεις. Η σημερινή θεσμική κρίση που διέρχεται η ελληνική κοινωνία, αποτελεί τον ανασχετικό παράγοντα για την πραγματοποίηση των κυβερνητικών προβλέψεων. Χωρίς υγιείς θεσμούς, κάθε προσπάθεια για σταθεροποίηση και ανάπτυξη της οικονομίας, είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει.

Τα στατιστικά στοιχεία, τα οποία διαμορφώνονται, κατόπιν των διεργασιών που συντελούνται στις δομές της οικονομίας, επιβεβαιώνουν ότι οι προοπτικές της ελληνικής οικονομίας χαρακτηρίζονται ζοφερές. Ο διαιωνιζόμενος στασιμοπληθωρισμός στη χώρα μας, δεν μπορεί να θεραπευθεί με κάποια πολιτική λιτότητας, η οποία στοχεύει στον περιορισμό της συνολικής ζήτησης για την εξοικονόμηση χρηματοοικονομικών πόρων προς εξυπηρέτηση του εξωτερικού χρέος. Εάν επιδίωξη της πολιτικής λιτότητας ήταν η κατεύθυνση των πόρων αυτών σε αναπτυξιακά έργα, τότε η οικονομία κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, θα μπορούσε να περάσει από την φάση της ύφεσης σ' εκείνη της ανάκαμψης.

Από την άλλη μεριά, οι επιδιώξεις του ΓΠΚ για το 1986 φαίνονται ανέφικτοι, καθώς η πάγια κυβερνητική τακτική μετά το 1981 της υπερεκτίμησης των εσόδων και της υποεκτίμησης των δαπανών, δεν εγκαταλείπεται και

νοερές
σκέψεις

στον νέο προϋπολογισμό. Έτσι, ο αναμενόμενος κυβερνητικός στόχος της μείωσης του ελλείμματος του δημόσιου τομέα, ως ποσοστό επί του ΑΕΠ από 19% τό 1981 σέ 15% το 1985, φαίνεται απλή ουτοπία. Η εξασθένηση της συνολικής ζήτησης, ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης μείωσης του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων το 1986 κατά 10% και της προϋπολογιζόμενης αύξησης της άμεσης και της έμμεσης φορολογίας 53,5% και 23,7% αντίστοιχα, θα επιτείνει την ανισορροπία στην αγορά εργασίας λόγω της περαιτέρω αύξησης της ανεργίας. Με την άνοδο της ανεργίας, την αναμενόμενη πραγματική πτώση του ΑΕΠ κατά 2% και την διατήρηση του πληθωρισμού γύρω στο 25%, τον επόμενο χρόνο οι αποσταθεροποιητικές τάσεις του οικονομικού μας συστήματος θα ενταθούν.

Εάν οι προοπτικές της Εθνικής μας Οικονομίας προοιωνίζονται τόσο δυσοίωνες, τότε πώς η οικονομία θα βγεί από την φάση της ύφεσης; Η ανάκαμψη της οικονομίας προϋποθέτει την αρμονική συνύπαρξη των στόχων της βραχυχρόνιας και της μακροχρόνιας κοινωνικοοικονομικής πολιτικής. Η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια, αναζητεί απεγνωσμένα ένα νέο πρότυπο στους θεσμούς της υγείας, παιδείας, δημόσιας και ιδιωτικής επιχείρησης, τράπεζας κ.λ.π., ώστε σταδιακά ν' αρχίσει η διαμόρφωση ενός μοντέλου ανάπτυξης της οικονομίας μας. Μακροχρόνιος στόχος, ο οποίος απαιτεί μεγάλες προσπάθειες από την πλευρά της Πολιτείας και μπορεί να επιτευχθεί με οδηγό την συστηματική και εμπεριστατωμένη έρευνα. Από την άλλη μεριά, τα βραχυχρόνια μέτρα οικονομικής πολιτικής, πρέπει να υιοθετούνται με κριτήριο τις προοπτικές και τις επιδιώξεις της μακροχρόνιας πολιτικής. Οι βραχυχρόνιοι δεν πρέπει να συγκρούονται με τους μακροχρόνιους στόχους. Εν τούτοις, τα γεγονότα των τελευταίων ετών φαίνεται ότι έχουν ξεπεράσει τις συνειδήσεις πολλών παραγόντων, που

έχουν τις τύχες της ελληνικής οικονομίας στα χέρια τους. Παρωχημένες ιδέες που έχουν ξεπεραστεί από τα γεγονότα, δεν μπορούν να προωθήσουν πιστά και με αποφασιστικότητα, μια κατασταλαγμένη κοινωνικο-οικονομική πολιτική.